

Sygn. akt II 1 C 54/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2020 roku

**Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny – Sekcja Egzekucyjna
w składzie następującym:**

Przewodniczący : Sędzia SR Anna Braczkowska

Protokolant : asystent sędziego Monika Paczyńska

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa D. M.

przeciwko J. A.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. umarza postępowanie w zakresie żądania punktu 1. (pierwszego) drugi myślnik pozwu;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od D. M. na rzecz J. A. kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

sygnatura akt II 1 C 54/19

UZASADNIENIE

W pozwie z 28 czerwca 2019 roku, skierowanym przeciwko J. A. - reprezentowanemu przez przedstawiciela ustawowego w osobie K. A., powódka D. M. - reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata wniosła o pozbawienie w całości wykonalności: postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 21 grudnia 2015 roku wydanego w sprawie V RC 26/15 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności poczynając od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 10 kwietnia 2019 roku oraz postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 24 sierpnia 2018 roku wydanego w sprawie V RC 26/15 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności poczynając od dnia 10 kwietnia 2019 roku na przyszłość. Powódka wniosła również o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm prawem przepisanych. Jako podstawę faktyczną żądania wskazała na spełnienie świadczenia alimentacyjnego oraz fakt uchylecia postanowienia z dnia 24 sierpnia 2018 roku postanowieniem z dnia 30 maja 2019 roku wydanym przez Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie XII CZ 530/18 (pozew k. 4-9, pełnomocnictwo k. 13).

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2019 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny Sekcja Egzekucyjna zabezpieczył powództwo złożone w przedmiotowej sprawie w ten sposób, że zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko powódce przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi M. G. w sprawie Kmp 22/16 do czasu prawomocnego rozpoznania przedmiotowej sprawy (postanowienie k. 56-57).

W piśmie procesowym z dnia 13 stycznia 2020 roku pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata wniósł o zawieszenie postępowania w sprawie do czasu zakończenia postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, V Wydział Rodzinny i Nieletnich w sprawie V. N. 382/14 dotyczące ustalenia miejsca zamieszkania małoletniego pozwanego. W piśmie tym pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości – wobec spełnienia obowiązku alimentacyjnego przez powódkę (pismo procesowe k. 94-95, pełnomocnictwo k. 96).

Na rozprawie w dniu pełnomocnicy stron pozostaje na dotychczasowych stanowiskach w sprawie, z tą zmianą, iż pełnomocnik powoda cofnęła powództwo dotyczące żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego za okres po dniu 10 kwietnia 2019 roku. Wniosła o oddalenie wniosku o zawieszenie postępowania w sprawie (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 4 lutego 2020 roku – k. 101-103).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, V Wydział Rodzinny i Nieletnich wydał w sprawie V RC 25/15 postanowienie, w którym zabezpieczył powództwo o alimenty poprzez zobowiązanie D. M. do płacenia na rzecz małoletniego syna J. A. kwoty po 300 złotych miesięcznie, do rąk ojca dziecka K. A., płatnej do dnia 10-tego każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 stycznia 2016 roku do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie (kopia postanowienia k. 80, tytuł wykonawczy w załączonych aktach Kmp 22/16).

W dniu 24 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, V Wydział Rodzinny i Nieletnich wydał w sprawie V RC 25/15 postanowienie, w którym zabezpieczył powództwo o alimenty poprzez zobowiązanie D. M. do płacenia na rzecz małoletniego syna J. A. kwoty po 450 złotych miesięcznie, do rąk ojca dziecka K. A., płatnej do dnia 10-tego każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia wydania postanowienia - do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie (kopia postanowienia k. 81, tytuł wykonawczy w załączonych aktach Kmp 22/16).

W dniu 30 maja 2019 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, XII Wydział Cywilny Rodzinny wydał w sprawie XII Cz 530/18 postanowienie, na skutek rozpoznania zażaleń J. A. i D. M. od postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 24 sierpnia 2018 roku w sprawie V RC 26/15, w którym uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał wniosek o podwyższenie udzielonego zabezpieczenia alimentacyjnego do ponownego rozpoznania (odpis postanowienia k. 53).

W dniu 19 lipca 2016 roku (data wniosku) małoletni wierzyciel J. A. reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego w osobie ojca K. A., złożył wniosek dotyczący wykonania postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych dotyczący obowiązku D. M. stwierdzonego postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 21 grudnia 2015 roku wydanym w sprawie V RC 26/15 - do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi M. G.. Postępowanie to zawisło za sygnaturą akt Kmp 22/16. Do chwili obecnej pozostaje ono postępowaniem czynnym, choć zawieszonym na podstawie postanowienia tutejszej Sekcji Egzekucyjnej z dnia 15 lipca 2019 roku (wniosek egzekucyjny, tytuł wykonawczy, karta rozliczeniowa - w załączonych aktach Kmp 22/16).

W toku postępowania egzekucyjnego Kmp 22/16 komornikowi sądowemu udało się wyegzekwować na rzecz wierzyciela następujące kwoty:

- 1.230,66 zł w dniu 30 sierpnia 2016 roku, która to kwota została rozksięgowana w następujący sposób: 900 zł – alimenty zaległe, 29,57 zł + 1,09 zł – odsetki, 300 zł – rata bieżąca,

- 349,67 zł w dniu 29 czerwca 2017 roku, która to kwota została rozksięgowana w następujący sposób: 278,53 zł – rata bieżąca, 71,14 odsetki,

- 2.511,62 zł w dniu 13 czerwca 2019 roku, która to kwota została rozksięgowana w następujący sposób: 1.768,35 zł – rata bieżąca, 743,27 zł odsetki.

(karta rozliczeniowa w załączonych aktach Kmp 22/16).

W dniu 8 listopada 2016 roku przedstawiciel ustawowy małoletniego wierzyciela poinformował komornika sądowego, że w dniu 31 października 2016 roku otrzymał od D. M. kwotę 300 zł. Wpłata została odnotowana na karcie rozliczeniowej sprawy egzekucyjnych (pismo k. 69, karta rozliczeniowa w załączonych aktach egzekucyjnych).

Powódka w toku egzekucji prowadzonej przez komornika sądowego M. G. kilkakrotnie powoływała się na fakt dobrowolnego realizowania obowiązku alimentacyjnego (k. 67-71, k. 72-75, k. 76, k. 92-94, k. 102 załączonych akt egzekucyjnych).

W piśmie procesowym z dnia 3 grudnia 2018 roku (prezentata Kancelarii Komornika Sądowego), dłużniczka reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego wskazała, na fakt dobrowolnego realizowania obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego wierzyciela za okres od dnia 1 stycznia 2016 roku do listopada 2018 roku. Wniosła o zwrócenie się do wierzyciela o potwierdzenie tego faktu i umorzenie postępowania egzekucyjnego w tym zakresie. Do pisma tego załączono wydruki z rachunku bankowego dłużniczki dotyczące przelewów określonych kwot na rzecz K. A., a mianowicie: 300 zł z dnia 28 stycznia 2016 roku (alimenty za styczeń 2016 roku), 300 zł z dnia 23 maja 2016 roku (alimenty za maj 2016 roku), 300 zł z dnia 18 lipca 2016 roku (alimenty za lipiec 2016 roku), 300 zł z dnia 13 czerwca 2016 roku (alimenty za czerwiec 2016 roku), 300 zł z dnia 31 października 2016 roku (alimenty za październik 2016 roku), 300 zł z dnia 28 listopada 2016 roku (alimenty za listopad 2016 roku), 300 zł z dnia 27 grudnia 2016 roku (alimenty za grudzień 2016 roku), przekaz pocztowy z dnia 10 stycznia 2017 roku na kwotę 300 zł (alimenty styczeń), 300 zł z dnia 12 lutego 2017 roku (alimenty za luty 2017 roku), 300 zł z dnia 9 marca 2017 roku (alimenty za marzec 2017 roku), 300 zł z dnia 10 kwietnia 2017 roku (alimenty za kwiecień 2017 roku), 300 zł z dnia 10 maja 2017 roku (alimenty za maj 2017 roku), 300 zł z dnia 12 czerwca 2017 roku (alimenty za czerwiec 2017 roku), 300 zł z dnia 11 lipca 2017 roku (alimenty za lipiec 2017 roku), 300 zł z dnia 10 sierpnia 2017 roku (alimenty za sierpień 2017 roku), 300 zł z dnia 10 września 2017 roku (alimenty za wrzesień 2017 roku), 300 zł z dnia 9 października 2017 roku (alimenty za październik 2017 roku), 300 zł z dnia 11 listopada 2017 roku (alimenty za listopad 2017 roku), 300 zł z dnia 9 grudnia 2017 roku (alimenty za grudzień 2017 roku), 300 zł z dnia 10 stycznia 2018 roku (alimenty za styczeń 2018 roku), 300 zł z dnia 9 lutego 2018 roku (alimenty za luty 2018 roku), 300 zł z dnia 9 marca 2018 roku (alimenty za marzec 2018 roku), 300 zł z dnia 11 kwietnia 2018 roku (alimenty za kwiecień 2018 roku), 300 zł z dnia 10 maja 2018 roku (alimenty za maj 2018 roku), 300 zł z dnia 9 czerwca 2018 roku (alimenty za czerwiec 2018 roku), 300 zł z dnia 10 lipca 2018 roku (alimenty za czerwiec 2018 roku), 300 zł z dnia 10 lipca 2018 roku (alimenty za lipiec 2018 roku), 300 zł z dnia 10 sierpnia 2018 roku (alimenty za sierpień 2018 roku), 150 zł z dnia 27 września 2018 roku (alimenty za wrzesień 2018 roku), 450 zł z dnia 10 października 2018 roku (alimenty za październik 2018 roku), 300 zł z dnia 10 listopada 2018 roku (alimenty za listopad 2018 roku). Do pisma tego załączono również potwierdzenia wpłat na rzecz komornika sądowego M. G. do sprawy Kmp 22/16: 459,77 zł z dnia 28 czerwca 2017 roku (spłata części zajęcia Kmp 22/16), 1.492,01 zł z dnia 29 sierpnia 2016 roku (spłata całości zajęcia Kmp 22/16), 988,56 zł z dnia 8 grudnia 2016 roku (spłata całości zajęcia Kmp 22/16). Potwierdzenia wpłat poszczególnych kwot przez dłużniczkę zawierały daty zlecenia przelewu lub nadania przekazu pocztowego (pismo wraz z załącznikami k. 118-152 załączonych akt egzekucyjnych).

Pismem z dnia 10 grudnia 2018 roku komornik sądowy wezwał przedstawiciela ustawowego wierzyciela do ustosunkowania się do pisma procesowe pełnomocnika dłużnika o powołanych w nim wpłatach na poczet alimentów (pismo komornika sądowego z dnia 10 grudnia 2018 roku k. 153, (...) – k. 154).

W odpowiedzi na powyższe pismo, K. A. wskazał, że do października 2018 roku wszystkie wpłaty D. M. „przebiegały odpowiednio”. Jednocześnie w tym samym piśmie przedstawiciel ustawowy wierzyciela powołał się na fakt zwiększenia kwoty alimentów do 450 zł – na mocy postanowienia z dnia 24 sierpnia 2018 roku, złożył tytuł wykonawczy i wskazał, że dłużniczka nie stosuje się do tego postanowienia opłacając dalej alimenty w kwocie po 300 zł. Do pisma załączył

potwierdzenia przelewów na jego rzecz następujących kwot: 300 zł z dnia 10 marca 2019 roku (alimenty marzec 2019 roku), 300 zł z dnia 10 lutego 2019 roku (alimenty luty 2019 roku), 300 zł z dnia 10 stycznia 2019 roku (alimenty styczeń 2019 roku), 300 zł z dnia 10 grudnia 2018 roku (alimenty grudzień 2018 roku), 300 zł z dnia 10 listopada 2018 roku (alimenty listopad 2018 roku), 450 zł z dnia 10 października 2018 roku (alimenty październik 2018 roku), 150 zł z dnia 27 września 2018 roku (alimenty wrzesień 2018 roku). Przedstawiciel ustawowy małoletniego wierzyciela wniósł jednocześnie do komornika sądowego o zajęcie się sprawą i ściągnięcie należności wraz z odsetkami (pismo K. A. z dnia 12 marca 2019 roku wraz z załącznikami - k. 155-163).

Komornik sądowy w karcie rozliczeniowej sprawy Kmp 22/16 uwzględnił jedynie wpłaty dobrowolne powódki (dłużniczki) za okres od dnia 10 listopada 2018 roku do dnia 10 marca 2019 roku. W pozostałym zakresie pismo K. A. z dnia 12 marca 2019 roku nie znalazło odzwierciedlenia w karcie rozliczeniowej sprawy Kmp 22/16 (karta rozliczeniowa w załączonych aktach Kmp 22/16).

W dniu 13 marca 2019 roku komornik sądowy wystosował do D. M. wezwanie do zapłaty kwoty 7.975,62 zł z tytułu zaległych alimentów, kwoty 637,81 zł z tytułu odsetek należnych do dnia 13 marca 2019 roku oraz kwoty 450 zł bieżącej raty alimentacyjnej wraz z kosztami egzekucyjnymi – łącznie 517,50 zł (wezwanie do zapłaty k. 164 w załączonych aktach Kmp 22/16).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w sprawie oraz załączonych aktach postępowania egzekucyjnego. Był on w zasadzie bezspornym pomiędzy stronami postępowania, gdyż pozwany reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego nie kwestionował faktu spełnienia świadczenia przez powódkę za sporny okres od dnia 1 stycznia 2016 roku. Jak sam wskazywał informację w tym zakresie przekazał również komornikowi sądowemu.

Na rozprawie w dniu 4 lutego 2020 roku Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron, gdyż okoliczności które za jego pomocą miały zostać ustalone, były – po pierwsze - w zasadzie pomiędzy stronami przedmiotowego postępowania bezsporne jeśli chodzi o fakt dobrowolnego zrealizowania obowiązku alimentacyjnego przez powódkę za sporny okres czasu. Po drugie, wniosek pełnomocnika powódki sformułowany, tak jak w punkcie 8 pozwu nie poddawał się kontroli merytorycznej Sądu i nie mógł zostać uwzględniony jako błędnie sformułowany. Wniosek pełnomocnika strony pozwanej nie mógł zostać również uwzględniony jako dotyczący okoliczności wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powódki, co nie jest przedmiotem merytorycznych rozważań Sądu w przedmiotowej sprawie dotyczącej pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Sąd w przedmiotowym postępowaniu nie zmierzał bowiem w żadnej mierze do zakwestionowania zasadności czy prawidłowości nadania przez Sąd rodzinny klauzuli wykonalności spornemu postanowieniu (spornym postanowieniom) tego Sądu wydanym w sprawie V RC 26/15.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na wstępie rozważań merytorycznych w przedmiotowej sprawie wskazać należy z całą stanowczością, że nie będą one w żadnej mierze dotyczyły przesłanek ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powódki względem małoletniego pozwanego. Obie strony postępowania są reprezentowane przez pełnomocników profesjonalnych, którzy powinni mieć pełną wiedzę o różnicach w zakresie powództwa o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego, w stosunku do powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Poza zakresem rozważań Sądu również pozostaną okoliczności dotyczące celowości (niecelowości) wszczęcia postępowania egzekucyjnego w sprawie Kmp 22/16, gdyż okoliczność ta może być przedmiotem rozważań Sądu jedynie w sprawie ze skargi na czynność komornika sądowego w zakresie obciążenia strony postępowania jego kosztami. Na marginesie jedynie zaznaczenia wymaga, że znaczna część rat alimentacyjnych została uiszczona przez powódkę po terminie ich płatności.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c., Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub, jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Postanowienie o

umorzeniu postępowania może zapaść na posiedzeniu niejawnym, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew w piśmie procesowym (§ 2 art. 355 k.p.c.). Stosownie zaś do treści art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Jak wynika z § 2 powołanego przepisu, pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa.

Natomiast zgodnie z treścią art. 203 § 4 k.p.c. Sąd jest zobowiązany do kontroli przedmiotowej czynności procesowej w kontekście przesłanek w tym przepisie wymienionych warunkujących uznanie cofnięcia pozwu za niedopuszczalne. Przepis art. 203 § 4 k.p.c. obliuguje do uznania cofnięcia powództwa za niedopuszczalne, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, iż taka czynność byłaby niezgodna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzałaby do obejścia prawa.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy, pełnomocnik powódki cofnęła pozew w zakresie żądania pozbawienia wykonalności postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 24 sierpnia 2018 roku wydanego w sprawie V RC 26/15 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności począwszy od dnia 10 kwietnia 2019 roku na przyszłość. Mając powyższe na uwadze, skoro powódka cofnęła pozew ze skutkiem prawnym, stosownie do przepisu art. 355 k.p.c. w związku z art. 203 k.p.c. umorzono postępowanie, orzekając jak w sentencji wyroku w jego punkcie 1. Sąd nie mógł jednocześnie uznać żądania tego za niedopuszczalne, gdyż i tak było ono niezasadnym - jak bowiem wynika z ustaleń poczynionych przez Sąd w przedmiotowej sprawie postanowienie to zostało uchylone przez Sąd Okręgowy w Łodzi postanowieniem z dnia 30 maja 2019 roku (k. 53), które zostało załączone do pozwu, a więc przed jego wytoczeniem. Co więcej, jak ustalono na podstawie analizy akt sprawy egzekucyjnej, komornik sądowy nie posiadał wiedzy w tym zakresie, gdyż żadna ze stron postępowania egzekucyjnego nie przedłożyła mu odpisu tego postanowienia, ani na fakt wydania postanowienia przez Sąd Okręgowy w Łodzi w dniu 30 maja 2019 roku nie powoływała się przed organem egzekucyjnym. Odpis takiego postanowienia z dnia 30 maja 2019 roku wydanego przez Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie XII Cz 530/18 mógł zostać złożony komornikowi sądowemu również przez powódkę.

Jeśli zaś chodzi o żądanie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 21 grudnia 2015 roku wydanego w sprawie V RC 26/15 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności poczynając od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 10 kwietnia 2019 roku, podlegało ono oddaleniu jako niezasadne.

Jak wynika z treści art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli (...) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także na zarzucie potrącenia. Niewątpliwie do okoliczności tych należy zaliczyć również spełnienie świadczenia. Okoliczność ta może stanowić jednak podstawę faktyczną żądania pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeśli wierzyciel (w przedmiotowej sprawie – pozwany) pomimo otrzymania świadczenia objętego tytułem wykonawczym w dalszym ciągu domaga się jego egzekucji w drodze przymusu państwowego. Taka sytuacja w przedmiotowej sprawie nie występuje.

W toku całego postępowania, w tym w piśmie procesowym z dnia 13 stycznia 2020 roku (data nadania w UP) oraz w trakcie rozprawy w dniu 4 lutego 2020 roku pełnomocnik pozwanego podkreślała, że pozwany nie kwestionuje dobrowolnego spełnienia świadczenia przez powódkę za cały okres objęty żądaniem pozwu. Pełnomocnik pozwanego podniosła również, że wpłaty dobrowolne dłużniczki (powódki) były konsultowane z komornikiem sądowym.

Do takich wniosków Sąd doszedł również na skutek analizy akt egzekucyjnych, gdzie znajduje się pismo procesowe K. A. z dnia 12 marca 2019 roku, w który wprost wskazał, że do października 2018 roku wszystkie wpłaty alimentów przebiegały odpowiednio. W ocenie Sądu jest dość jednoznaczne potwierdzenie faktu otrzymania przez niego od

powódki wszystkich rat alimentacyjnych za okres – do października 2018 roku. Jeśli zaś komornik sądowy miał jakiegokolwiek wątpliwości co do treści w/w pisma czy też terminowości poszczególnych wpłat, w tym na potrzeby ustalenia ewentualnych roszczeń odsetkowych wierzyciela – winien on wyraźnie wezwać przedstawiciela ustawowego małoletniego wierzyciela do wypowiedzenia się w zakresie dat otrzymania poszczególnych wpłat rat alimentacyjnych. Co więcej, K. A. w tym samym piśmie powołał się na dalsze wpłaty powódki (w tym również nie objęte pismem procesowym jej pełnomocnika z dnia 26 listopada 2018 roku skierowanym do komornika sądowego (k. 118) i wskazał sam na otrzymanie wpłat rat alimentacyjnych do marca 2019 roku. Tym samym niezrozumiałym zupełnie jest dla Sądu dlaczego w karcie rozliczeniowej sprawy Kmp 22/16 komornik sądowy nie uwzględnił nawet tych wszystkich wpłat (w tym październik i wrzesień 2018 roku), których otrzymanie K. A. potwierdził nie tylko na piśmie, ale dodatkowo – wprost - składając wydruki z konta bankowego.

Działanie komornika sądowego w tym zakresie uznać należało za nieprawidłowe. Wobec powyższego na skutek ustaleń poczynionych w przedmiotowej sprawie doszło z urzędu do rejestracji nowej sprawy o nadzór z urzędu nad działaniami komornika sądowego M. G. (zarządzenie w protokole publikacji orzeczenia z dnia 18 lutego 2020 roku). W sprawie tej zostały wydane komornikowi sądowemu odpowiednie zarządzenia nadzorcze (wpisy w Systemie elektronicznym Sędzia 2 w sprawie II 1 Co 493/20 – wiedza znana Sądowi urzędowo w okresie po wydaniu wyroku w przedmiotowej sprawie). Takimi działaniami komornika sądowego nie może jednak zostać obciążona strona pozwana, która nie kwestionowała okoliczności otrzymania alimentów za sporny okres czasu – do marca 2019 roku.

Za okres czasu od dnia 1 do dnia 10 kwietnia 2019 roku powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione, gdyż na okoliczność uregulowania alimentów a tenże okres czasu powódka nie przedstawiła żadnego dowodu.

Po trzecie również, co należy podnieść już na koniec rozważań merytorycznych w sprawie, powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności może okazać się zasadnym jedynie pod warunkiem, że nadal istnieje realna możliwość przymusowej realizacji tytułu wykonawczego.

Jak przyjął bowiem Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 kwietnia 2002 roku (I PKN 197/01, W.. 2002, Nr 12, s. 27), omawiane powództwo może być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje możliwość wykonania tytułu wykonawczego. Żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności nie może być jednak skutecznie złożone po wyegzekwowaniu należności w całości, co oznacza utratę prawa wytoczenia powództwa z chwilą wyegzekwowania przez wierzyciela całości świadczenia objętego tytułem wykonawczym. Jeżeli zobowiązanie w wyniku egzekucji zostanie zrealizowane jedynie w części, wykonalność tytułu wykonawczego wygasa w odpowiadającym mu zakresie i powoduje, że powództwo opozycyjne jest w tej części niezasadne (por.: wyr. SN z: 17.11.1988 r., I CR 255/88, L.; 14.5.2010 r., II CSK 592/09, L.; 30.5.2014 r., II CSK 679/13, L. i 12.2.2015 r., IV CSK 272/14, L.). Nie zamyka to jednak dłużnikowi możliwości dochodzenia swych uprawnień w innym postępowaniu (por.: wyr. SN z 20.1.1978 r., III CRN 310/77, L.). Dłużnik może domagać się zwrotu wyegzekwowanego świadczenia i ewentualnie naprawienia wyrządzonej szkody.

Mając cna uwadze powyżej ustalony stan faktyczny, w tym zwłaszcza na podstawie analizy karty rozliczeniowej sprawy Kmp 22/16 z której wynika, że komornik sądowy w toku tego postępowania wyegzekwował od powódki i przekazał na rzecz wierzyciela kwotę łączną: 900 zł alimentów zaległych za okres czasu od lutego do kwietnia 2016 roku, 4.142,73 zł – tytułem alimentów bieżących i kwotę 819,65 zł z tytułu odsetek – wskazać należało, że w tym zakresie powództwo również nie mogło okazać się zasadnym.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji wyroku – punkt 2.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania. Za stronę przegrywającą w sprawie uznać należało powódkę, winna więc ona zwrócić na rzecz pozwanego poniesione przez niego koszty postępowania w postaci wynagrodzenia pełnomocnika profesjonalnego w stawce podstawowej – 1.800 zł.

Z/ wyrok wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki.